

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังคม 1)
อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย

Academic Administration of School Network for Educational
Development Region 13 Sangkom District, Nongkhai Province

นิรุทธ์ บุญตา¹ เกียรติศักดิ์ สาสุทธิ์²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังคม 1) อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย และ 2) เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังคม 1) อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย จำแนกตาม เพศ และประสบการณ์ทำงาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ประชากร คือ ผู้บริหารและครู โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังคม 1) อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย จำนวน 113 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและครู โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังคม 1) อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย จำนวน 88 คน วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของทาโร ยามาเน่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังคม 1) อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ รองลงไป ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการนิเทศการศึกษา
2. ผู้บริหารและครูที่มีเพศ และประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

² อาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

คำสำคัญ : การบริหารงานวิชาการ, โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the academic administration level of educational institution 13 (Sangkhom 1) school group, Sangkhom district, Nongkhai province and 2) to compare the academic administration level of educational institution 13 (Sangkhom 1) school group, Sangkhom district, Nongkhai province classified by genders and work experiences. This research was quantitative method research. The conceptual framework of this research was studied for academic administration of school group according to Ministry of education. The population of the study consisted of 113 administrators and teachers in educational institution 13 (Sangkhom 1) school group, Sangkhom district, Nongkhai province determined by Taro Yamane . The samples were 88 people selected by strata and simple random sampling. The reliability values were 0.80. The instrument used in the study was a questionnaire. Statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and One Way ANOVA.

The results of the research were :

1. academic administration level of school as a whole was at much level. When considering each aspect was found that all aspects were at much level. The highest was learning process development aspect, followed by coordination in academic development with the other educational institutions aspect and the lowest was education supervision aspect.

2. Administrators and teachers with different genders and work experiences were not different.

Keywords: academic administration, educational institution 13 (Sangkhom 1) school group

บทนำ

การศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา มนุษย์ให้มีคุณภาพ เป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เมื่อสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องทบทวนบทบาท การกำหนดทิศทาง และ กิจกรรมที่จะ ดำเนินการศึกษา เพื่อเตรียมการพัฒนาประชากรของประเทศให้สามารถเป็นผู้นำ การพัฒนาทั้งด้าน

เศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้เพื่อให้กระบวนการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วย พัฒนาคุณภาพชีวิตของ คนไทยเป็นไปในแนวทางที่พึงประสงค์ เหมาะสมกับกาลเวลาและบริบท ของสังคมไทย (จรรยา คงมนาน, 2546)

งานวิชาการเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการ ไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระคล่องตัว รวดเร็วสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้ที่มีส่วน ได้เสียทุกฝ่ายซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผล รวมทั้งปัจจัยเกื้อหนุน การพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการบริหาร วิชาการ ในยุคปฏิรูปการศึกษา โรงเรียน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะมีโอกาสในการตัดสินใจ มากขึ้น ทั้งนี้เป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจทางการศึกษาที่ให้สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาจะต้องปรับตัวอย่างมาก ผู้บริหารจะต้องรู้ เข้าใจ และมีทักษะเกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546ข) และสืบเนื่องจากกรมวิชาการ ได้กำหนดขอบข่ายและภารกิจ ของการบริหารงานสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน คือ งานบริหารงานวิชาการ งานบริหารบุคลากร งานบริหาร งบประมาณ และงานบริหารทั่วไป งานทั้ง 4 ด้าน เมื่อเทียบกับวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาของ สถานศึกษา จะเห็นว่าการบริหารวิชาการเป็นงานที่บรรลุวัตถุประสงค์หลักโดยตรงของการจัด การศึกษา ซึ่งสามารถแบ่งงานบริหารสถานศึกษาทั้ง 4 ด้านออกเป็น 2 งาน คือ งานหลัก เป็นงานที่มี ผลต่อนักเรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้โดยตรง ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ส่วน งานที่สองเป็นงานที่สนับสนุนเป็นงานที่ช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติงานหลักเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ในการบริหารงานวิชาการโรงเรียน จึงเป็นงานที่เป็นศูนย์กลางของ โรงเรียน ครอบคลุมโรงเรียนทั้งระบบ ดังนั้น โรงเรียนใดที่งานวิชาการก้าวหน้าโรงเรียนนั้นมักจะมี ชื่อเสียงเป็นที่นิยมและเป็นที่ยอมรับ ส่วนโรงเรียนใดงานวิชาการ ล้าหลังอ่อนด้อยโรงเรียนนั้นจะไม่ เป็นที่นิยม ขาดศรัทธาและไม่เป็นที่ยอมรับ อุทัย บุญประเสริฐ (2540) ที่กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงาน หลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของ สถานศึกษา จะพิจารณาจากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการจัด โปรแกรมการศึกษาและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของการศึกษาและเกี่ยวข้องกับ ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา โดยจะไม่เกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อม จะขึ้นอยู่กับลักษณะของงานนั้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาได้กำหนดนโยบายสร้างความเข้มแข็งและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้นโดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการจัดองค์กรและเครือข่ายระหว่างสถานศึกษา ซึ่งเครือข่ายสถานศึกษาในแต่ละเครือข่ายสถานศึกษาจะประกอบด้วยสมาชิกที่อยู่ในเขตพื้นที่เดียวกัน มีการสนับสนุนให้เกิดพลังแห่งการช่วยเหลือกันได้ภายใต้การบริหารเครือข่ายด้วยการใช้ความร่วมมือทั้งในด้านการบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างทั่วถึงเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูง ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยกำหนดเป็นยุทธศาสตร์เครือข่ายความร่วมมือ และยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (พิสิฐ เทพไกรวัล, 2554) ด้วยเหตุผลความจำเป็นด้านงบประมาณและความต่อเนื่องของการดำเนินงาน จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาโรงเรียนเครือข่ายเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง โดยเน้นการพัฒนาโรงเรียนเครือข่ายบนพื้นฐานแนวคิดที่สำคัญ คือ การพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอน และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งครู สื่อ วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยี มีการกำหนดสถานศึกษาศูนย์แม่ข่ายในการบริหารจัดการและพัฒนารการเรียนรู้เพื่อเพิ่มโอกาสให้นักเรียนได้เข้าถึงบริการการศึกษาที่มีประสิทธิภาพอันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มสูงขึ้น

โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังคม 1) อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย ได้ให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาโดยใช้แนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษาระหว่างสถานศึกษา ที่มุ่งหมายให้โรงเรียนสร้างเครือข่ายการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล โดยดำเนินการในลักษณะการสร้างเครือข่ายช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้านการจัดการเรียนการสอน งบประมาณ และด้านการบริหารโดยการรวมกลุ่มเครือข่ายเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ หรือ ด้านการระดมทรัพยากร การจัดทำแผนบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกัน เช่น ด้านการบริหารจัดการเคลื่อนย้ายหมุนเวียนครูจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ในการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผลจัดทำข้อตกลงความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 สังคม 1 อำเภอสังคม เพื่อทราบถึงการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ทางการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 สังคม 1 เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนอื่นๆ ให้ก้าวสู่ความมีคุณภาพอันจะเกิดประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สัณคม 1) อำเภอสัณคม จัังหวัตหนองคาย
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สัณคม 1) อำเภอสัณคม จัังหวัตหนองคาย จัังแนกตาม เพศ และประสพการณ์ทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ที่ใช้การศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครู โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สัณคม 1) อำเภอสัณคม จัังหวัตหนองคาย จัังนวน 113 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครู โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สัณคม 1) อำเภอสัณคม จัังหวัตหนองคาย จัังนวน 88 คน กัังหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane
2. ขอบเขตด้านตัวแปร
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และประสพการณ์ทำงาน
 - 2.2 ตัวแปรตามคือ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สัณคม 1) อำเภอสัณคม จัังหวัตหนองคาย ได้แก่
 - 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
 - 2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู็
 - 3) ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
 - 4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
 - 5) ด้านการพัฒนาสื่อวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
 - 6) ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู็
 - 7) ด้านการนิเทศการศึกษา
 - 8) ด้านการแนะแนวการศึกษา
 - 9) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
 - 10) ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
 - 11) ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
 - 12) ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครั้ว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัังการ

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (ส้งคม 1) อำเภอสว่าง จังหวัดหนองคาย ผู้ศึกษาได้นำเอาแนวคิด เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนางานวิชาการ ของ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) เพื่อใช้เป็นกรอบในการศึกษา การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่ม เครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (ส้งคม 1) อำเภอสว่าง จังหวัดหนองคาย สรุป แบ่งได้ เป็น 12 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน 4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) ด้านการ พัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา 6) ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 7) ด้านการนิเทศ การศึกษา 8) ด้านการแนะแนวการศึกษา 9) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 10) ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน 11) ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนา วิชาการกับสถานศึกษาอื่น 12) ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้บริหารและครู โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (ส้งคม 1) อำเภอสว่าง จังหวัดหนองคาย จำนวน 113 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและครู โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (ส้งคม 1) อำเภอสว่าง จังหวัดหนองคาย กำหนดขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร Taro Yamane ได้กลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 88 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่าย สถานศึกษาที่ 13 (ส้งคม 1) อำเภอสว่าง จังหวัดหนองคายแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และ ประสบการณ์ ทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่าย สถานศึกษาที่ 13 (ส้งคม 1) อำเภอสว่าง จังหวัดหนองคาย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่ม เครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (ส้งคม 1) อำเภอสว่าง จังหวัดหนองคาย

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นมาพิจารณาด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความหมาย และการใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบครอบคลุมตามโครงสร้างของเนื้อหา ความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence : IOC) ว่าข้อคำถามตรงกับสิ่งที่ต้องการวัดมีความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาเชิงทฤษฎีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์และกำหนดไว้เป็นนิยามศัพท์หรือไม่ และตรวจสอบการใช้ถ้อยคำภาษามีความเหมาะสมและสื่อความหมายที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการจะสอบถามหรือไม่ จากนั้นโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC รายข้อ แล้วเลือกข้อที่มีค่า IOC ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อ ได้ค่า IOC สูงกว่า 0.5 ขึ้นไป
2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงโครงสร้างและเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลอง (Try Out) กับประชากร ที่ไม่ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
3. นำข้อมูลมาวิเคราะห์อำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค (Item-Total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามด้านนั้น แล้วเลือกข้อที่มีค่า ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป
4. นำข้อที่ได้ตามเกณฑ์มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ตามวิธีการของ Cronbach ที่มีระดับความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป
5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อรับฟังความคิดเห็น จากนั้นจึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยปทุมธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาต่อ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สัคม 1) อำเภอสักคม จังหวัดหนองคาย
2. ผู้ศึกษาเก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายด้วยตนเอง โดยเก็บข้อมูลได้ 88 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษานำข้อข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) มาวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูล โดย การแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปแบบของตาราง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่าย
สถานศึกษาที่ 13 (สัคม 1) อำเภอสังขม จังหวัดหนองคายวิเคราะห์โดยการหา ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับ แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สัคม 1) อำเภอสังขม จังหวัดหนองคายใช้การสรุปและวิเคราะห์เชิง
พรรณนา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ความถี่ (Frequency)
 - 1.2 ร้อยละ (Percentage)
 - 1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 1.4 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ
 - 2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC)
 - 2.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Item-Total Correlation)
 - 2.3 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
 - 3.1 การทดสอบ *t-test* for independent samples
 - 3.2 One-way analysis of variance

ผลการวิจัย

1. จากการสำรวจข้อมูลทั่วไป โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นหญิง ร้อยละ 65.91
รองลงมาเป็นชาย ร้อยละ 34.09 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ประกอบการทำงาน มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ร้อย
ละ 67.05 รองลงมาก็คือ ต่ำกว่า 10 ปี ร้อยละ 32.95 ตามลำดับ

2. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สัคม 1) อำเภอ
สังขม จังหวัดหนองคาย โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สาม
อันดับ คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้มากเป็นการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับ
สถานศึกษาอื่น และการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ดังนี้

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สัคม 1) อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย ด้านการพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษา โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับ คือ การ
วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ

ที่กำหนดให้มีหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และการนิเทศและติดตามการนำหลักสูตรไปใช้ ยกเว้น การวิเคราะห์แบบประเมินสภาพสถานศึกษา เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา ตามความเหมาะสม การวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความ ต้องการของชุมชนและท้องถิ่น และการให้ครูและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่ม เครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังกัด 1) อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย ด้านการพัฒนากระบวนการ เรียนรู้ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับ คือ การ ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูตามความ เหมาะสม และการฝึกให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาจากประสบการณ์จริง

2.3 ด้านการวัดประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน พบว่า การบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังกัด 1) อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย ด้าน การวัดประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน โดยรวมและรายข้อส่วนมากอยู่ในระดับมาก เรียง ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับ คือ การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน การ ส่งเสริมให้ครูศึกษางานวิจัยเพื่อนำผลมาปรับใช้กับการเรียนการสอน และการจัดทำแผนการวัดผล และประเมินผล แต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ยกเว้น การเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่นและการจัดทำหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติของ การวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2.4 ด้านการวิจัยเพื่อคุณภาพการศึกษา พบว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่ม เครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังกัด 1) อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย ด้านการวิจัยเพื่อคุณภาพ การศึกษา โดยรวมและรายข้อส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับ แรก คือ การสนับสนุนให้ครูมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยกับหน่วยงานอื่น การติดตามประเมินผลด้านการ วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการ เรียนของนักเรียน ยกเว้น การส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนของ นักเรียน และการส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง

2.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา พบว่า การบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังกัด 1) อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย ด้าน การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียง ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับ คือ การประสานความร่วมมือกับชุมชน องค์กรอื่นในการผลิต จัดหา พัฒนาสื่อการเรียนการสอน การจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อพัฒนางานด้าน

การเรียนการสอนและงานวิชาการ และการวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีในการศึกษา

2.6 ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ พบว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังกัด 1) อำเภอสังขุม จังหวัดหนองคาย ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับ คือ การสำรวจแหล่งการเรียนรู้ทั้งในสถานศึกษา นอกสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรในการใช้แหล่งการเรียนรู้ของโรงเรียนและการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการจัดตั้งพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ยกเว้นการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมในการใช้แหล่งเรียนรู้ และการจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เกิดองค์ความรู้แก่นักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

2.7 ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังกัด 1) อำเภอสังขุม จังหวัดหนองคาย ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับ คือ การจัดประชุมครูเพื่อทราบจุดมุ่งหมายและแนวทางปฏิบัติการนิเทศภายในโรงเรียนการประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการนิเทศการศึกษาในสถานศึกษา และการประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อพัฒนาระบบ และกระบวนการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนของสถานศึกษา ยกเว้น การศึกษาสภาพปัญหาความต้องการความจำเป็นในการนิเทศการศึกษานิเทศการเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา และการสร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์จัดระบบนิเทศการศึกษา ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

2.8 ด้านการแนะแนวการศึกษา พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังกัด 1) อำเภอสังขุม จังหวัดหนองคาย ด้านการแนะแนวการศึกษา โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับ คือ การดำเนินงานแนะแนวการศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาการประสานความร่วมมือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์แนะแนวการศึกษา กับสถานศึกษาอื่นและการจัดบริการการศึกษาและรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคล ยกเว้น การติดตามประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการแนะแนวการศึกษา และการส่งเสริมให้ครูใช้กระบวนการแนะแนวและนำมาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง

2.9 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังกัด 1) อำเภอสังขุม จังหวัดหนองคาย ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับ คือ การทำรายงานการประกันคุณภาพทางการศึกษาต่อหน่วยงานต้น

สังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน การจัดผู้รับผิดชอบดำเนินการตามแผนงานประกันคุณภาพการศึกษา และติดตามตรวจสอบประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงพัฒนา และการจัดให้มีระบบโครงสร้างองค์กร ให้รองรับการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ยกเว้น การจัดทำกำหนดกรอบการประเมินตามมาตรฐานการศึกษาและตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับทิศทางและจุดเน้นของการพัฒนาสถานศึกษา การประสานงานกับสำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษาและประเมินคุณภาพสถานศึกษา เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และการประสานความร่วมมือกับบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ชุมชน หน่วยงานอื่นในการปรับปรุงพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

2.10 ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังกัด 1) อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน โดยรวม และรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับ คือ การศึกษา สำรวจความต้องการ สนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน การส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชน ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษาและที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และการให้ความรู้ เสริมสร้างความคิดและเทคนิค ทักษะทางวิชาการ เพื่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น ยกเว้น การแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง

2.11 ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังกัด 1) อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับคือ การประสานความร่วมมือช่วยเหลือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น การจัดระบบการประสานงานและเครือข่ายสถานศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือกันในการพัฒนางานวิชาการ ทั้งในเขตพื้นที่การศึกษาและนอกเขตพื้นที่การศึกษา และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับองค์กรต่างๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

2.12 ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังกัด 1) อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับ คือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา การกำหนดแนวทางการส่งเสริม

สนับสนุนและประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาและการสำรวจและศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษา รวมทั้ง ความต้องการในการได้รับการสนับสนุน ด้านวิชาการของบุคคล ครอบครัวยุวมชน หน่วยงาน และ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ยกเว้นการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาวิชาการและการพัฒนาคุณภาพการ เรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่ จัด การศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

3. การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังคม 1) อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย จำแนกตามเพศ และ ประสบการณ์ มีดังนี้

3.1 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังคม 1) อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย โดยรวมและราย ด้าน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้าน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ทางการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้าน การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนา วิชาการกับสถานศึกษาอื่น ไม่แตกต่างกัน

3.2 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังคม 1) อำเภอสังคม จังหวัด หนองคาย โดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษา การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังคม 1) อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย ผู้ศึกษานำข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา อภิปรายผล การศึกษาได้ ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังคม 1) อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากนโยบายการ เปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่มีการปฏิรูปการศึกษา ส่งผลให้โรงเรียนพยายามพัฒนาบุคลากรให้มี ความรู้ความเข้าใจในการปรับเปลี่ยน อีกทั้งหน่วยงานและบุคลากรก็มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง มี การปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ซึ่งต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและครูมีภาระงานที่มาก จึงทำให้การบริหารงานวิชาการมีปัญหา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับผลงาน ของ บังอร ศรีตะพัสโส (2556) ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์การ บริหารส่วนจังหวัดชลบุรี พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชา โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ

มยุรฉัตร เหล่าแคว (2555) ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสตรีสิริเกศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่สำคัญเพิ่มเติม มีดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูขาดความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทำให้การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆ ที่กำหนดให้มีหลักสูตรสถานศึกษา ต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และลักษณะอันพึงประสงค์ ตลอดจนการนิเทศ ติดตามผลการนำหลักสูตรไปใช้ยังขาดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรฉัตร เหล่าแคว (2555) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสตรีสิริเกศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 28 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดอบรมให้ความรู้ครูผู้สอนไม่เพียงพอ และบุคลากรในชุมชนไม่มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร รวมทั้งครูมีงานที่ต้องปฏิบัติมากทั้งงานสอนและงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูขาดการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมให้กับผู้เรียน รวมทั้งการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ยังไม่มี ความเหมาะสม ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาจากประสบการณ์จริงสอดคล้องกับงานวิจัยของ บังอร ศรีตะพัสโส (2556) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากครูและชุมชนขาดความเชื่อมโยง ขาดการสื่อสารสองทาง ครูเป็นผู้กำหนดหลักสูตรสถานศึกษาเองโดยชุมชนไม่มีส่วนร่วม

1.3 ด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูขาดความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานและการส่งเสริมให้ครูศึกษางานวิจัย เพื่อนำผลมาปรับใช้กับการเรียนการสอน ตลอดจนการส่งเสริมการวัดและประเมินผล แต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัย

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูไม่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยกับหน่วยงานอื่น และการติดตามประเมินผลด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษายังขาดประสิทธิภาพ รวมถึงการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤติยาณี เฉลียววงศ์ (2557) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการทำวิจัยที่ครบถ้วนและถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัยนั้น ถือว่าเป็นภาระของครูที่ต้องใช้เวลามากจึงอาจเป็น

สาเหตุให้ครูไม่สามารถทำให้แล้วเสร็จได้ นอกจากนี้ ครูบางส่วนยังไม่ตระหนักและเห็นความสำคัญของการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา จึงไม่มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

1.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษาขาดการประสานความร่วมมือกับชุมชน องค์กรอื่นในการผลิตจัดหาสื่อการเรียนการสอน นวัตกรรม เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อพัฒนางานด้านการเรียนการสอนและงานวิชาการ รวมถึงครูไม่เห็นความสำคัญในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ บังอร ศรีตะพัลโล (2556) ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ มีราคาแพง ครูไม่มีเวลาผลิตสื่อ เนื่องจากโรงเรียนมีกิจกรรมมากมายอีกประการหนึ่งจำนวนนักเรียนต่อห้องมีมากเกินไป ทำให้การดำเนินการดังกล่าวยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร

1.6 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษาไม่มีการส่งเสริมให้ครูสำรวจแหล่งเรียนรู้ทั้งในสถานศึกษา นอกสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา อีกทั้งไม่ได้รับการสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร ในการใช้แหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน และขาดการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ในการจัดตั้งพัฒนาแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤติยาณี เฉวียงวงศ์ (2557) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนรู้อยังไม่ครอบคลุม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และหลักสูตรอาเซียน ประกอบกับการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนต้องใช้งบประมาณมาก สถานศึกษาส่วนใหญ่ดำเนินการตามงบประมาณที่ได้รับ จึงไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควรจะเป็น

1.7 ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูไม่ได้รับการจัดประชุมเพื่อทราบจุดมุ่งหมาย แนวทางการปฏิบัติ การนิเทศการศึกษา ตลอดจนขาดการประสานกับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อพัฒนาระบบกระบวนการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมิตรา ไสแสง (2553) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีมีบุคลากรด้านการนิเทศการสอนน้อยไม่เพียงพอต่อการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาและร่วมพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ในระดับปฐมวัย

1.8 ด้านการแนะแนวการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การดำเนินงานแนะแนวการศึกษา ขาดการมีส่วนร่วมจากครูในแต่ละฝ่าย ขาดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้าน ประสบการณ์กับสถานศึกษาอื่นและการจัดการบริหารการศึกษา และรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็น รายบุคคลสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกฤตา เกตานนท์ (2555) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการ พัฒนางานวิชาการประถมศึกษา อำเภอโคกเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 กรณีศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการแนะแนวการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและ ชุมชน ไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองที่มีต่อการจัดการศึกษา แนวทางการพัฒนางานวิชาการ ประถมศึกษา อำเภอโคกเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 ได้แก่ การ แก้ไขปัญหาการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน การแก้ปัญหาการจัดทำโครงสร้างหลักสูตร สถานศึกษาและสาระการเรียนรู้ต่างๆ การแก้ไขปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้การแก้ไขการนิเทศ ติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา และการแก้ไขปรับปรุงการพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้เนื่อง จากกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตรสะท้อนถึงสภาพปัญหาและความต้องการ ตลอดจนภูมิปัญญา ท้องถิ่นที่จะนำมาใช้แก้ปัญหา พร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ สถานศึกษาต่างๆ ผู้บริหาร คณะครูผู้สอนในสถานศึกษา จึงควรร่วมกันกำหนดนโยบาย และวางแผน ร่วมกันในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร สอดคล้องกับ อัญชัน แซ่เตียว (2552) ได้ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอวังน้ำเย็น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.9 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษาไม่จัดทำรายงานการประกันคุณภาพ ทางการศึกษาต่อเขตพื้นที่การศึกษา อีกทั้งครูขาดความรับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนประกันคุณภาพ เพื่อการปรับปรุง รวมถึง สถานศึกษามีโครงสร้างองค์กรไม่รองรับการจัดระบบประกันคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมส่วน ภูวงษ์ยางนอก (2554) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้าน การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนมี การพัฒนาคุณภาพการศึกษาไม่ตรงตามมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้ บุคลากรไม่มีความรู้ในการ ประกันคุณภาพภายใน

1.10 ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากสถานศึกษาไม่มีการศึกษา สำรวจความต้องการ สนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชนและขาดการ ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชน ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาการของสถานศึกษา การให้

ความรู้เสริมสร้างความคิด เทคนิค คุณภาพชีวิตของประชาชนให้ชุมชนท้องถิ่นสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภารัตน์ ธาณินวัฒน์ (2549) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในฝัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ เพียงเพ็ญ เพียรสันเทียะ (2553) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอตาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.11 ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษาขาดการประสานความร่วมมือ ช่วยเหลือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น การจัดระบบเครือข่ายเพื่อและเปลี่ยนเรียนรู้ และช่วยเหลือในการพัฒนางานด้านวิชาการทั้งในเขตพื้นที่และนอกเขตพื้นที่ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ครองทรัพย์ เชิดชู (2551) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอพระประแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับขนาดโรงเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติโดยได้เสนอแนวทางการพัฒนาไว้ดังนี้ คือ ควรสร้างทีมงานครูเพื่อประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนในด้านการวิเคราะห์หลักสูตรและเขียนแผนการสอนใช้เอง จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นการบูรณาการทุกกลุ่มสาระควรส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนโดยเป็นวิทยาท้องถิ่น และมีการนิเทศการเรียนการสอนอยู่เสมอและดำเนินงานอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับ ชัยทัศน์ จ้องสกุลวงษ์ (2545) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.12 ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ขาดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการกำหนดแนวทางการส่งเสริม สนับสนุนประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาการสำรวจ และศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎาภรณ์ สนิทคล้า (2553) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังคม 1) อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน และด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกตามประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังคม 1) อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารควรจัดอบรมครู เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การจัดทำโครงสร้างหลักสูตร และสาระต่างๆ ที่กำหนดให้มีหลักสูตรสถานศึกษา ต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และลักษณะอันพึงประสงค์ ตลอดจนการนิเทศ ติดตามผลการนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารควรมีนโยบายให้ครูมีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมให้กับผู้เรียน รวมทั้งการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาจากประสบการณ์จริง

1.3 ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน และการส่งเสริมให้ศึกษางานวิจัย เพื่อนำผลมาปรับใช้กับการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาและมีการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ได้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีและขั้นตอนการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือในการวัดผลแบบต่างๆ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ตามรายการกลุ่มสาระการเรียนรู้ การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และการเทียบโอนผลการเรียน

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารควรส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยกับหน่วยงานอื่น และการติดตามประเมินผลด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนของนักเรียน

1.5 ด้านการพัฒนาสื่อวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ผู้บริหารควรส่งเสริมให้สถานศึกษาประสานความร่วมมือกับชุมชน องค์กรอื่นในการผลิต จัดหาสื่อการเรียนการสอน นวัตกรรม เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อพัฒนางานด้านการเรียนการสอนและงานวิชาการ รวมถึงส่งเสริมให้

ครูเห็นความสำคัญในการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา สนับสนุนให้ครูผลิตพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาด้วยตนเอง

1.6 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ผู้บริหารควรให้การส่งเสริมให้ครูสำรวจแหล่งเรียนรู้ทั้ง ในสถานศึกษา นอกสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา อีกทั้งสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรม ส่งเสริมหลักสูตรในการใช้แหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน และการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นใน การจัดหาพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน

1.7 ด้านการนิเทศการศึกษา ผู้บริหารควรให้ครูเข้ารับการประชุมเพื่อทราบจุดมุ่งหมาย แนวทางการปฏิบัติ การนิเทศการศึกษา และการประสานกับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อพัฒนาระบบ กระบวนการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอน จัดทำแผนปฏิบัติการนิเทศในโรงเรียนกำหนด ปฏิทินสำหรับดำเนินการนิเทศ นำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนที่เหมาะสม ตรงตามเป้าหมายหรือ วัตถุประสงค์ของสถานศึกษา

1.8 ด้านการแนะแนวการศึกษา ผู้บริหารควรมีนโยบายให้ครูดำเนินงานแนะแนว การศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้าน ประสบการณ์กับสถานศึกษาอื่นและการจัดการบริหารการศึกษาและรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็น รายบุคคล อบรมครูเกี่ยวกับการแนะแนวการศึกษา เพื่อให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการแนะแนว จัด กิจกรรมแนะแนวประสานความร่วมมือทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ให้มีคุณภาพตามคุณลักษณะที่เหมาะสม

1.9 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ผู้บริหารควรกำหนดให้มี การจัดทำรายงานการประกันคุณภาพทางการศึกษาต่อเขตพื้นที่การศึกษา สนับสนุน ส่งเสริมให้ครูมี ความรับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนประกันคุณภาพ เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงระบบประกัน คุณภาพ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ การกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษาที่ครอบคลุมสาระ การเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและมาตรฐานการศึกษา

1.10 ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน สถานศึกษาควรมีการศึกษา สำรวจ ความต้องการ สนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน และการส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชน ท้องถิ่นเข้ามามี ส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาการของสถานศึกษา การให้ความรู้เสริมสร้างความคิด เทคนิคคุณภาพชีวิต ของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น จัดแหล่งเรียนรู้ด้านงานวิชาการแก่ชุมชน ให้คำแนะนำและเป็น ศูนย์กลางในการเผยแพร่งานวิชาการของบุคคลชุมชน การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการให้แก่ชุมชน เพื่อพัฒนา บุคคล ชุมชน องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งเป็นการประสานความร่วมมือจากหลาย ฝ่ายร่วมกันกำหนดแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของชุมชนให้มีคุณภาพ จัดทำเป็นแหล่งเรียนรู้ตาม ความสนใจ มุ่งเน้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์และความสามารถด้านต่าง ๆ ให้เป็นระบบและ นำไปปฏิบัติได้ภายในชุมชน

1.11 ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
สถานศึกษาควรประสานความร่วมมือ ช่วยเหลือ การพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น การ
จัดระบบเครือข่ายเพื่อและเปลี่ยนเรียนรู้ ทั้งในเขตพื้นที่และนอกเขตพื้นที่ สร้างเครือข่ายความร่วมมือ
ในการพัฒนางานวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ การจัดตั้งสมาคม ชมรม หรือมูลนิธิเพื่อ
สนับสนุนด้านการศึกษาของโรงเรียนเป็นการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้การพัฒนางานวิชาการช่วยเหลือ
เกื้อกูลซึ่งกันและกันระหว่างสถานศึกษา

1.12 ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ องค์กร หน่วยงาน
และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา สถานศึกษาควรมีนโยบายให้ครูมีการจัดการศึกษาของบุคคลครอบครัว
ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการกำหนดแนว
ทางการส่งเสริม สนับสนุน ประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษา การสำรวจ และศึกษาข้อมูลการ
จัดการศึกษาจัดเตรียมสถานที่เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ องค์กร หน่วยงาน
และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมเสนอแนะข้อคิดเห็น เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมมือ
พัฒนางานวิชาการในสถานศึกษา

1.13 การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังคม 1)
อำเภอสังขละบุรี จังหวัดหนองคาย จำแนกเพศ แตกต่างกัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่ม
เครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 (สังคม 1) อำเภอสังขละบุรี จังหวัดหนองคาย ด้านการพัฒนาระบบการ
เรียนรู้

2.2 ควรศึกษาวิจัยการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดต่างๆเพื่อเปรียบเทียบและ
จะได้ทราบแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อจะได้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการ
บริหารงานวิชาการตามบริบทของแต่ละขนาดของสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546ก) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไข.

เพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ : ศูรสภา.

_____. (2546ข). แนวทางการปฏิบัติงานการจัดการศึกษาของสถานศึกษานิตบุคคล.

กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

- กฤติยาณี เฉวียงวงศ์. (2557). ปัญหาการบริหารงานวิชาการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2.
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ครองทรัพย์ เชิดชู. (2551). ปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ประถมศึกษาในอำเภอพระประแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
สมุทรปราการ.
- จรรยา คงมนาน. (2546). ปัญหาการนำภูมิปัญญามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนใน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยทัศน์ จ้องสกุลวงศ์. (2545). สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ขุภาภรณ์ สนิทคล้า. (2553). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดระยอง เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บังอร ศรีตะพัสโส. (2556) . ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิสิฐ เทพไกรวัล. (2554). การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษา
ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เพียงเพ็ญ เพียรสันเทียะ. (2553). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดสระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มยุรฉัตร เหล่าแคว. (2555). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสตรีสิริเกศ สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 28. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- วิภารัตน์ ธานีวัฒน์. (2549). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในฝัน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุมิตรา ไสแสง. (2553). ปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยในสถานศึกษา สังกัดองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- สุกฤตา เกตานนท์. (2555). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ประถมศึกษา อำเภอโคกเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี
เขต 2 กรณีศึกษา โรงเรียนขนาดเล็ก. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมส่วน ภูงษ์ยางนอก. (2554). ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการโรงเรียน. กรุงเทพฯ: สามเจริญพานิช.
- อัญชัน แซ่เตียว. (2552). ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอวังเย็น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1.
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา.